

Богдан Чепурко

Барвінок на зрубі

Двокнижжя

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

ББК 84(4Укр)
Ч44

Чепурко Богдан

Ч44 Барвінок на зрубі. Двокнижжя. Мед з долину: Поезії. Старовинні дощі: Верлібри. — Тернопіль: Богдан. — 360 с.

ISBN 978-966-10-7991-4

Вірші класичних форм автор довів до рівня мистецьких філіграней. Функціональні рими, ритмічні перепади образно-філософських настроїв творять динамічну і високохудожню композицію збірки.

Вільні вірші автор писав завжди, але особливо плідною була п'ятирічка з 2003 по 2008 роки. Верлібри відомого поета відкривають ще одну грань його натхненного словотвору.

ББК 84(4Укр)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавця.*

© Чепурко Б., поезії, глосарій,
ілюстрації, 2011
© Семенюк В., обкладинка
та ілюстрації, 2011
© Навчальна книга – Богдан,
майнові права

ISBN 978-966-10-7991-4

Книга 1

МЕД З ПОЛИНУ

...І там, де стрілись ми, вчорашнє сонце
Горітиме в Євангелії трав.
І, може, хтось захоче взнати конче
Той світ, в якому жив я і вмирав.

ХЛІБ І СІЛЬ

WW

Ні слова. Ні півслова. Тихомовчки.
Німуючи й не маючи часу.
За всі свої годовані годочки
Стоїть хлопча і дує на свічу.

І я мовчу. Дарована сорочка
Замокла по коліна у росу.
У ніч святу розп'яті голосочки
Я тихосумно Богові несучу.

В нікчемну ніч. В ніщо веселотихе...
І чи прийдеш до мене ти, чи ні —
Я все лихе забуду і столихе,
Щоб лиш любов вернулася мені.

Різдво 1996

WW

Байда хліба із медом столітнім —
На моїм великоднім столі...
Що я скажу в цей день перелітній,
Коли слово всміхнулось мені?
Буду пити легенями вітер,
Що ледь-ледь колихає думки.
Зв'яжу в небі веселку зі світла.
Й знову стану, як пісня, дзвінкий.
Й, може, там, де пісніжники крають
Чисте плесо з найтонших чуттів,
Прилетять три веселики з краю,
У якому я долю зустрів.

12.03.2010

WWW

Над небуттям з самого краю
Мій дух невтолений летить —
Це мить, яку сам Бог розкраяв,
Врубавши шаблею блакить.
Ряхтять копита. В Бабілоні
Рихтують вежу до небес:
Агей, хто там в ясній короні
Ховає п'яти в ах і лес?..
По темній крові дріботить Лариса,
Вкосичена українським знаменом.
Співають вої, скормлені зі списа:
Несуть край сонця золоте руно.

2-3. 09. 2003

WWW

Сіль дарую — хліб і сіль —
Срібло й золото душевне.
Йдуть слова мої із піль
Хлібодарних, чорноземних.
Добродійність із глибин
Світить сонцем у народі.
Йде Батурин в Чигирин —
Хто добродій з них, хто злодій?
Солідарності — катма.
Все до цятки змізерніло.
Кину поглядом навмань...
Та дарма. Сам Бог дріма.
Чорно-чорно. Біло-біло.

14.03.2010

Львів

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.